

MANTANA

Měsíčník pro individua a individuality
Horoklubu Chomutov

KVĚTEN 2014

Úvodní slovo ...

Věčnost

Kdo radost k sobě připoutá,
otrhá křídla života.
Kdo ale radost políbí v letu,
rozběsek věčnosti zažije tu.

Kdo radost pojistí si klíči,
okřídlený život zničí.
Kdo ale radost políbí v letu,
v rozběsku věčnosti ožije tu.

William Blake

Otvírání boulderů v Pstruží

Počátkem dubna se uskutečnila dlouho dopředu plánovaná akce, která potěšila zejména vyznavače boulderingu a bylo by škoda se o ní v našem samizdatu nezmínit.

Jak to vlastně vlastně začalo? Tuším, že asi nějak takhle: Žil byl jednou jeden boulderista Jaroušek, a ten se v průběhu roku 2013 nějak přichomýtnul do Pstruží, přičemž svým ostrším zrakem znásobeným přes dioptrické brýle zahlédl mezi stromy pár balvanů. A pak už to šlo ráz na ráz. Sekera, pila, dláto ne, kartáč ano. Balvany neměly šanci. V průběhu roku z nich Jaroušek a pár jeho věrných vytvořili pěkně v tichosti novou bouldrovou oblast, kterou zvětšili i do pěkného fotoprůvodce. A tak když mi jednoho podzimního dne Jaroušek zavdal, že by potřeboval pomoc zorganizovat otvíračku nové bouldrové oblasti, nemusel mě dvakrát pobízet. Pod křídla Horoklubu jsme vzali profinanco-

Organizátor Jaroušek

Zajišťovací vozy

Organizátor

vání tisku prův odce, zainzerovali jsme akci přes náš web, přes spřátelené weby, po hospodách a po emailech. Sami jsme byli zvědaví, kdo a kolik otvůráků přijede, jaké bude počasí, jaké budou balvany.

V sobotu 5. 4. 2014 nastal den D. Na parkoviště v Pstruží jsme s Květou dojeli jako první před osmou ranní. Jaroušek už tam čekal u stolečku pod slunečníkem, který měl přidělaný ke sloupku u auta. Počasí nic moc. Mraky a docela zima. Zatím. Celkem jako dobrý vtip mi přišel opodál zaparkovaný pohřební vůz. Dělam si srandu z Jarouška, že to pojal dost komplexně a že je připraven na všechno. Postupně, jak se čas posouval blíž a blíž k desáté hodině, přijíždělo víc a víc aut a mezi nimi též i početná skupina horoklubáků (Letoš, Verča, Nebe, Věna, Jiřa, Maruš, Ivan, Long, Bláža, Kuba, Edita, Týna, ... už nevím kdo ještě). Z cizích poznávacích značek jsem zachytil Plzeň, Ostravu a Příbram. Za domácí hráče se na skok a kus řeči dostavil místní matador a neúnavný objevitel skal - Špágr s manželkou. Srocování před hromadným startem nám zpestřila policie ČR. Opět si děláme srandu z Jarouška, že nám objednal parkoviště s ostrahou. Policajti, když viděli to kvantum lidí, začli vyzvídat, co se to tu děje. A tak nakonec aspoň legitimovali Jarouška jakožto organizátora. Jako na potvoru se sem v tu chvíli nachomejtlí lidi z protějšího domku a několikrát jim převyprávěli historku, jak jim spadl kámen až do obýváku. Nakonec se spokojili s ujištěním, že nad jejich domkem se stejně neleze a že tamtudy nebudeme ani chodit a byl klid. To už bylo

kolem půl jedenácté, tedy nejvyšší čas vrhnout se do lesa na balvany. Počasí se mírně zlepšilo. Každý si za dobrovolný peníz mohl nafasovat fotoprůvodce a tak bloudit nebylo třeba. První balvany byly nadohled přes silnici. Navíc Jaroušek balvany označil cedulkami na stromech, takže i ti se slabším orientačním smyslem se docela chytali.

Ixtlan – boulder Pohled bílého sokola

Exkurzi po balvanech bereme s Květou pěkně po pořádku. Začínáme v sektoru Zkušebna a Ixtlan. První dojem dělá hodně a já měl štěstí, že jsem zahájil lezení krásným hajbólkem po hraně „Pohled bílého sokola“ na Ixtlan, což byla jedna z nejhezčích cest, na které jsem v průběhu dne narazil. Potvrdila se Jarouškova slova – skála je pevná, hrubozrnná žula, a tu já rád. Mezitím nás došel Bláža s Longem a Klárou. Společně jsme se přesunuli přes sektor Kvakoviště až k sektoru „Neznámých lezců“. Tady už některé hajbóly vypadají dost hrozně. Troufám si pouze na jeden z nich, lomenou spárku „Vitr v plachtách“ a mám z toho fakt dojem s velkým D. Větší dobrodruží už jsem pak nelezl. Ani pár číselně těžších boulderů nepřehlušilo zážitek z této cesty. Když jsme obskákali co se dalo v tomto sektoru, mimochodem, dost obsypaném lezci, přesunuli jsme se napříč celou oblastí k velkému balvanu Lumík. Jeho fotografie je na titulní stránce fotoprůvodce a nelže. Kámen je to opravdu krásný. Vede na něj jedna z nejtěžších cest oblasti za 7A+ a v ní se zrovna masíruje Jechóza. Hodil několik parádních dršek až z vrcholového výlezu. K přelezu se hecnul až v okamžiku, kdy přišla Květa. Tak nevím... Kromě této extrémní lajny jsem tenhle balvan postupně zkompletoval a pak už jen fotil ostatní, kterak se snaží udat Lumíka tou či onou cestou. Postupně se zde nashromáždilo skoro dvacet lezců a chvílemi nebylo místo ani kam spadnout. Občas zazářilo i slunce, a tak se dalo pro-

vozovat i oblíbené skálolezení na bouldermatkách, zrelaxovat a nasvačit se. Na závěr sportovního odpoledne jsme se vydali ke kameni Dinovejce, který jsem rovněž za krátkou chvíli zkompletoval. To už se počasí opět zkazilo a spadlo i pár kapek. A tak se vracíme zpět k parkovišti a cestou nám Jaroušek představuje ostatní sektory jako třeba Ledopád. Těsně před parkovištěm se rozpršelo již dost fest, a tak s lezením je pro dnešek konec nejenom pro nás, ale i pro vytrvalce, kteří jsou stále ve skalách. Letošova grupmizí do nedaleké restaurace u Továrny vyzvednout kytaru, kterou tam zanechal Bárt s Přemkem. My s Květou jedeme do Rafandy v Hroznětíně, kde máme zamlouvanou hospodu na odpolední „afterpárty“.

V hospodě už sedí Blahouš s Longem a Klárou. Postupně doráží ostatní a hospoda se plní téměř nadoraz. Kromě nás horoklubáků jsou zde dva kluci a dvě holky z Příbrami, kteří s námi statečně křepčí až do nočních hodin. Když říkám, že křepčí, tak to myslím doslovně, protože hudební produkce formou kytarořevu ani jiné možnosti nedává. Co se týče kytary, tak o tu se strhl nerovný boj. Nejprve hrál Ivan, kterého jsem odstavil já, mě pak odstavil Blahouš a toho pak odstavil Bárt, který haje dodnes, protože s kytarou i spí. Takže hokejovou terminologií, hráli jsme na čtyři útoky. Odhaduji, že v hospodě nás mohlo být takových dvacet lidí a obsluha stíhala v pohodě. Paní měla připravený guláš a kdo chtěl, mohl si počkat i na minutky. Na omeze-

Nával pod Lumíkem – pro lidi není ani kam spadnout

Lumík – Jechóza v 7A+

*Afterpárty v restauraci Rafanda v Hroznětině –
nesmělý začátek večírku*

ném prostoru se i tancovalo, jak je u nás zvykem a venku byl oheň, u kterého meditovali zejména kuřáci. Byla to taková pěkná symbióza. Během večera Letoš slavnostně předal ocenění hlavnímu organizátorovi Jarouškovi za dobře odvedenou práci na kultivaci skal. Cena se skládala z krumpáče, kramle a sady kartáčů, takže jsme si tím nepřímou řečí o další porci balvanů. Kolem půlnoci jsem se s Květou po anglicku vypařil, a tak už jen z doslechu vím, že Přemek a Letoš se chtěli popasovat s místňákama, ale že Bláža je včas umravnil. Ranní žízeň pak tito elementy zaháněli již na domácím hřišti v Čekárně za hudebního doprovodu Bárta, a de-facto pokračovali v rozjetém večírku až do nedělního odpoledne. Ale to už je spíš jedna paní povídala. Sumasumárum – celkem se ve skalách objevilo cca 45 otvíráků, přičemž 20 z nich pak zapařilo v Rafandě. Nikdo se nezrakvil, nikdo se neztratil, počasí nám taky jakž takž přálo, takže se dá

říct, že akce proběhla podle plánu, včetně obávané afterpárty. Za sebe mohu říct, že tuto oblast rozhodně zařadím na playlist, protože ty balvany jsou opravdu pěkné a já stihnul za ten den přelézt jen zlomek toho, co tato oblast nabízí. Pro ty, kteří by sem také chtěli zavítat a nemají průvodce, uvádím link, na kterém ho lze zdarma stáhnout: http://jardaelektrikar.ic.cz/podklady/pruvodce_25proc.pdf.

Horám zdar a Krušným zvláště....!

LdS

Jaroušek přebírá ceny – kramle, kartáče, a td.

Hudební produkce zajištěna svépomocí – Bláža s Ivanem, a dokonce i Květa se osmělila vytáhnout fidle

Jak jsme jeli do Frankenjury, aneb jak je krásně na Kozelce

Na začátku května tohoto roku jsem se konečně dostal do Jury. Všichni o tom básnili, že prý není potřeba jezdit až do Itálie, když tu máme za barákem vápno jako malovaný, což jsem musel po příjezdu do Čech zpětně potvrdit. Proto jsem se rozhodl, že když mám vlastně dva týdny na to v pátek volno, tak kam jinam než opět sem.

Vím, je to určitě to nadšení z promě ještě nelezené oblasti, ale to snad každý pochopí hned. Rozhodně nebyl problém přemluvit kluky Nebeských Honzů a Vendu a samozřejmě mou Deivi a Verču Dvořákovou.

Jenže jak to tak bývá, vše nikdy není, jak si to člověk naplánuje. Venda zjistil, že vlastně jede do školy v přírodě (mimochodem do školy v přírodě jezdí se základní školou a už leze jako čert, to je ta Honzova škola) no a Deivi měla záda vejprůl. Ne že by měla úraz, jen se člověk narodí někdy s něčím, co mu tak nějak nedělá vůbec dobře a musí s tím bojovat. Dobrá, sehnali jsme tedy na poslední chvíli Editu, naší malou dreadsárku, no a Verča byla jasná.

Páteční ráno nám ale nadělilo jiný osud, brzké ranní vstávání v doprovodu skuhrající Deivinky, která vyluzovala zvuky, které jsem nikdy

před tím od ní neslyšel. To mi dalo jasně najevo, že plán, který se nedá změnit, je plán na nic. Záchranka zvukově podbarvila rozloučení se s Deivi, která si šla poležet do hotelu jménem nemocnice, no a já se smutnou nevyspalou náladou chtěl všem ohlásit zpoždění. To jsem ale netušil, že to bude ještě barevnější a nepojede ani Editu, které onemocněl pejsek, ale co, hlavně se umět rozhodnout. Jsme tři, předpověď hlásí na víkend bouřky a mě hned napadá Kozelka! Byl jsem tam před rokem a opět si vzpomněl, jak je ta naše země krásná a jak mi tam tenkrát bylo fajn a bude, i když bude pršet, nebo budou mokré skály.

Přijeli jsme v pátek 23. května odpoledne, cestou nám volal Venda, že prý hrozně prší v Chomutově a jak prý jsme na tom my. Pršelo všude, jen ne tam, kde jsme projížděli my. Kozelka byla krásně suchá, nad námi svítilo slunce a my nastoupili do prvních cest. Skalácká, Lazarova, Vzdušná hrana! Tahal Honza a cesty byly úžasné. Vzdušná hrana, tak na té jsme se jednoznačně shodli všichni. Zapadalo pomalu slunko a nad námi se objevil mrak. To jsme akorát lezli Kouzelnou, kterou si vytáhl Honza, Verča, a já, když jsem cvaknul první, začalo pršet. Přene-

chal jsem znovu vytažení a vysbírání presek Honzovi. Ten se toho nebojí, vytočí klidně i „dvacítku“ a to i za mokra.

Moc jsme toho ten den nestihli a šli se ubytovat kousek od horolezecké chaty Plzeňáků... Tedy spíše schovat pod střechu a vypít tro-

chu toho bílého vína na zahřátí a posléze přenocovat.

Ráno jsme vstali celkem brzy a dojeli ještě dokoupit do nedalekých Nečtin něco do krámku, co jsme nestihli při pátečním rychlém odjezdu a hurá do skal. Honza trošku zahustil na Cestě promédu Bědu za 8/8-, no a hned nám bylo teplíčko. Následovala cesta Odvedenecká a Country bál, kterou si vytáhla Verča a už mě ani nepřekvapuje, jak peprně dokážou holky okořenit pocit prvolezce vybranými slovíčky. Neuběhne ani pár hodin a nad námi se začíná zatahovat, všichni mizí pryč, vypadá to, že to bude něco většího, jen my rozhodně ještě ne. Honza nastupuje do dlouhé nepříjemné spáry, vybojuje první vysoko daný kruh a začínáme sdílet

názor s ostatními i návštěvníky Kozelky, prostě balit a pod přepis. Bouřka s krupobitím přichází akorát v půlce dne. Co se dá dělat, Kozelka je prý moc hezká i z hospůdky na ranči. Po asi půlhodinovém schovávání pod přepisem se přesouváme na parkoviště pod Kozelkou a sušíme věci, je krásně, slunko zase svítí, jen je všude úplně mokro. Přesouváme se na ranč, objednáваме pivo a s obdivem si povídáme o postarším pánovi, který lezl kousek vedle nás v roztrhaných keckách a nebylo na něm vidět, že by si i v těch těžších cestách nebyl jist tím, co dělá.

Po vypití jedné euforické meruňkovice máme všichni tři jasno, je potřeba složit lezeckou píseň jasněho rázu a tím občas provětrat všechny ty Nerezy a Kameloty na různých horoklubáckých posezeních s kytarou. No a na druhé straně nepopsaného průvodce zniklo asi toto...

***Včera jsem měl dlouho orál
a teď nemám žádnéj morál,
trochu mě to vycucalo,
ale neva, stejně chcalo
a když vyšlo sluníčko,
měl jsem druhý pivíčko.
Nedá se to naplánovat,***

před deštěm se musíš schovat.

***Morál tady stále není,
topropujem do setmění.
Mám svaly jak Stallone,
ono pořád ne a ne.
Mám i super vybavení,
ono to tam pořád není.***

***Rf: Není žádné umění,
to sportovní lezení,
Chceš-li lézt klasiku,
neber mágo v pytlíku.
Zapomeň na borháky,
vem si starý tepláky.
Nazuj starý kecky
a začni lézt pecky!***

A bylo! Zaplatili jsme a šli zpět k chatě, kde jsme píseň domysleli i s akordy a s rozumem zapili. A protože jsme nešli spát ani moc pozdě, ráno nás odměnilo sluníčkem a hurá zpět do skal. To už jsem se k tahání dostal konečně i já a vzpomněl si na Verči slova, když tahala včera. Ještě že existují slova, po kterých se prvolezec

tak nějak i uvolní, ale lepší, když tam nejsou děti. Šlo to rychle a my se pěkně prostrídali. Ukra-
dená, Cesta tří přátel (celkem trefný název),
Cesta slameného vdovce, Sváteční, Larisa a na
závěr Vzpomínková cesta v převisu za 7+... roz-
tomilé. A protože bylo krásně, a protože se nám
hezky lezlo, a protože byla neděle, jak už to tak
bývá, museli jsme pakovat a jet domů a já už se
upřímně těšil, jak všichni tak jak jsme byli

smradlaví od ohně a upocení ze tří dnů výletu,
půjdeme rovnou do nemocnice za polámanou
Deivi. Takže příště zase společně někde na Ko-
zelce zazpíváme tu naši novou s holkami a se
všemi ostatními nadšenci dobré nálady!

Vánek

Soutěž o „Největšího škodiče Horoklubu roku 2013“

Jířa Šťastný

Na valné hromadě Horoklubu Chomutov konané dne 7.4.2014, byla vyhodnocena soutěž o „Největšího škodiče“ za rok 2013. Ačkoliv ve zprávě o stavu členské základny zaznělo, že Horoklub má 105 členů, vyplněných formulářů Škodičových zpovědí se nám letos vrátilo jen 11. Že by lezlo v klubu tak málo lidí? Anebo se jen svými výsledky nechtějí chlubit? Z 11-ti vyplněných formulářů bylo 8 lezců a 3 lezkyňe. Stručné výsledky jednotlivých lidí jsou uvedeny v následující tabulce, která je seřazena podle dosaženého počtu bodů:

	Jméno	Příjmení	Celkem		Bouldery	Nejlepší výstupy		
			cest	bodů		Písek	Skála	Hory
1	Pavel	Bohuněk	367	2220	50	Xb PP, ? Xa RP	3x 7c RP či PP	7c prvovýstup v Peru
2	Martin	Jech	229	8982	2	Xb PP, ? Xa RP	8a RP prvovýstup	8- OS v Dolomitech
1	Zuzana	Šišovská	439	6635		VIIIa v Tisé	7 na Kozelce	6b v Dolomitech
2	Hanka	Hefnerová	232	5575			8 v Juře	
3	Ludvík	Kostka	420	5172			6 na Katzensteinu	Přechod u Monte Rosy
4	Leoš	Dvořáček	468	3627	231	VIIa na Džbán	7 RP	Rosshag Eisfall WI 4+ 200m
3	Petra	Bandasová	231	2087		VIIa OS	6+ OS	5c OS v Arcu
5	Jířa	Šťastný	87	2002		VIIIa Talweg	7- OS	6b OS v Dolomitech
6	Broněk	Bandas	166	1594		VIIa na Sněžníku	7-, (6+ na Šemnici)	5c v Dolomitech, Dibona
7	Blahoš	Kluc	211	804	67	IV na Sněžníku	6 na Kozelce	5 na Dachsteinu
8	Milan	Svinařík	51	767	520	VIIb v Jetřiškách	7 RP na Sokolči	6- OS na Eiskarplatte

Zvýše uvedených výsledků je zřejmé, že na první místo se letos zase vrátil **Pavel Bohuněk se ziskem 22 220 bodů** za 367 vylezených cest a významný prvovýstup klasifikace 7c v Peru. Druhé místo obsadil loňský vítěz Martin Jech se ziskem 8 982 bodů za 229 vylezených cest. Martin se vloni věnoval převážně závodění, což mu vyneslo první místo v Českém poháru mládeže a titul Mistra ČR v kategorii A, takže na skály mu už nezbyvalo tolik času jako dříve. Na třetím místě se tentokrát umístil Ludvík Kostka, který vylezl nádherných 420 cest, za něž získal 5172 bodů. Hodnotným výkonem je ale i čtvrté místo našeho předsedy LeToše Dvořáčka, který vylezl 468 cest, za které získal 3627 bodů, ale k tomu vylezl ještě 231 boulderů. Z tohoto pohledu rozhodně stojí za zmínku i Svinčových 520 boulderů, vylezených v roce 2013.

Mezi ženami byla situace mnohem jednodušší, protože se nám vrátily jen tři vyplněné formuláře. První místo mezi ženami a **celkově třetí místo mezi všemi** obsadila za 439 vylezených cest se ziskem 6635 bodů Zuzana „**Deivina**“ **Šišovská**. Druhé místo mezi ženami obsadila Hanka Hefnerová za 232 cest a 5575 bodů. Na třetím místě se umístila Petra „Šiška“ Bandasová s 231 vylezenými cestami, za které získala 2087 bodů. Když vezmu v úvahu, že má dvě malé děti, tak je to také úctyhodný výkon. Škoda, že formulář neodevzdala Verča Dvořáková, která byla ve skalách vidět skoro pořád a tak by do celkového pořadí určitě zasáhla hodně vysoko.

Vítězové jednotlivých kategorií obdrželi poukazy do sítě prodejen HUDY sportu ve výši 1.500,- Kč, za druhá místa byla udělena odměna 1.000,- Kč a za třetí místa 500,- Kč. Všichni ostatní, kteří odevzdali vyplněný formulář, dostali na valné hromadě klubu nože s vyrytým logem klubu, takže určitě nelitovali času, stráveného při vyplňování formuláře. Tímto jim za výbor klubu gratuluji, ještě jednou všem děkuji za vyplnění formulářů a přeji úspěšnou lezeckou sezónu v roce 2014.

Hádej hádej Kvakoši!

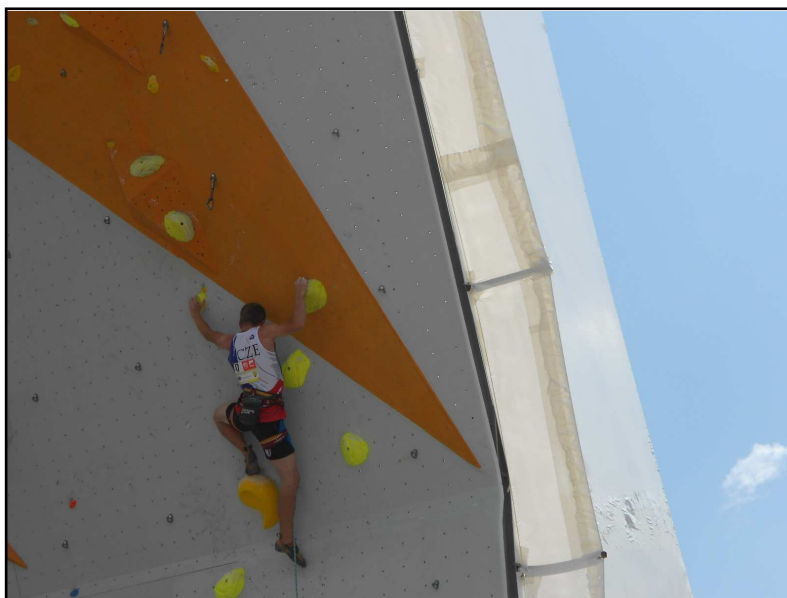
V Mantaně č. 2/2014 jste měli v rámci této rubriky uhádnout podle fotografie skálu na Svaťáku v Kadani. I ti největší Krušnohorští znalci se však museli nechat poddat a tudíž pro tuto Mantanu volím k uhádnutí skálu, kterou by pravověrný krušnohorský horoklubácký kvaker měl poznat i po slepu resp. po hmatu. Takže hádej, hádej Kvakoši. Co to kouká z té zelené džungle za skalisko!?

Správné odpovědi zasílejte do kvakerské centrály – penzion „Beim Trocken Würost“, Bernava-Zákoutí.

LdS

Novinky ze závodní překližky

Martin Jech zúročuje svůj asketický způsob života a tvrdý trénink a vyhrává i ve třetím závodě Českého poháru mládeže v Brně. Gratulujeme a fandíme do dalších závodů.

CO KDO S KÝM, KDY, KDE, JAK A KOMU V MĚSÍCI ČÍSLO 4 A 5 L. P. 2014

Zbytek akcí z dubna

- 5.4. **Katzenstein** - Kachna, Buchtík zabiják (Petr Brandl), Čkitka, Pavel Petrák, Nikla osmička
- 12.4. Jechosa s mladou ústeckou krví vyráží na **Sněžník**. V dvoukrokovkách se nečape, ale když zbystří 15-ti krokový strop, daří semu vylézt první bouldrové 7C a vzápětí 8A.
- 13.4. **Katzenstein** - Kachna, Buchtík zabiják, Čkitka, Pavel Petrák, Jana, Petr (Pumpička)
- 17.4. Cliffhanger se s Charlottou vydává do **Perštejna**, aby mu z téstěny nejebllo. Nechápa jí c ustojí miniaturně stupidní stoupy v plotně Vojty 10- a celou cestu po dvou letech zkoušení přelézá PP. Poté přidává Krokodýla OS.
- 19.4. Marťan vyráží s Alešem letos poprvé otestovat morál do **La báku**. Přelézá první desítku letošního oroku, a to Skurutí běh Xb. Na druhý den však zbylo příliš málo kůže na pokusy, tak si jen prolézá La bombu Xb-c a Šílený tanec Xla.
- 20.4. **Tisá** - Buchtík zabiják, Kachna, Čkitka, Puding, Lucka, Verča, Šiška, Deiva, Broňa, Ivánek
- 24.4. **Bořeň** - Buchtík zabiják, Kachna, Čkitka
- 26.4. Poslední nomináční závod Českého poháru mládeže se koná ve **Zlíně**. Martin Jech ukázal, že pochází z dobrého oddílu a v závodě vítězí. Tím se nominuje i do reprezentace mládeže a následující měsíc bude jen trénovat na pláti, aby se konečně na Evropských pohárech mládeže ukázal, snad ve finále.
- 30.4. Na Beltain se scházejí téměř všechny klubové čarodejnice v **Údolí čarodejnic** (Brodce). Oslavy keltského svátku se účastní 35 členů klubu. Ti nejodolnější vydrželi u táboráku téměř do ranních hodin.

A konečně květen

- 1.5. Párci s Raduší prohlíží zblízka skály u **Tušimic**.
- 3.-10.5. Mistr Svinářik se svým harémem boulderuje v srdci Francie – ve **Fontainebleau**. Prý paráda!!!
- 4.5. Mistr Bohuňek Pavel se svou zákonnou manželkou a Bédou po dlouhé době působil na **Rovišti**. Mimo jiné vylezli Komanče 8+ OS, Apač 8+/9- PP a Lída 9- PP.
- 5.5. Tradiční schůze v **Perštejně** u Slunce. Hostem je Gerhard Tschunko a na přetřesu dne je památník v Tisé.
- 8.5. Na Šumavě oblézá Párek **Kozí kámen** u Mičovic dávající zde Horezdar.
- 8.-11.5. Hafi a Petr sevyhřívají na prosluněných cestách v **Arcu**.
- 10.5. Párek zhodnocuje skalní útvar ve vojenském újezdu **Boletice u Knížecího Stolce**.
- Pan Šťastný (Jíra) s mládežníky si užívá prosluněný weekend na **Přílepské skále** za velké účasti dalších lezců.
- Pája Bohuňek navštěvuje **Sněžník** -> boulder Mamma mia 7A, lezení s provazem v cestě Spící Budha Xa. (Video z obou přelézů: https://www.youtube.com/channel/UCuBLeo_k3SKtYQepfrUe7sA)
- 12.5. Pro změnu Hafi s Petrem mrznou a moknou ve **Frankenjuře**.
- 16.5. Šutrlezení na **Holubí skále** a v Mezihorí provozuje Párek.
- 17.5. **Pochodu Jiřího Grosmana** z Perštejna na Měděnci se v rámci tréninku na Korsiku účastní Jíra s povinnou zátěží v batohu. Pulturismus se vrací!
- 21.5. V **Perštejně** využívá Jíra a Bandasky klezení pěkné odpoledne.
- 24.5. Happiny, Bandasky a další prolézají po dešti blátivou jeskyni **Chlum** a večer to slaví u Beryhona chalupě.
- Hafi s Petrem spolu s vydatným deštěm stékají ze Zámku na **Svatoškách**.
- Svinčos ženou Květomilou objevují krásy deštného pralesa v **Želinském meandru**.
- 25.5. Letoš, Jana (výčepní z Lípy), Přema, Květuška, Svinčo, Rosta a Alice si opékají šunky na plotnách Mosteckého Špičáku společně s bambilomem dalších lezců z jiných oddílů.
- Pája Bohuňek v **Labáku**. Letošní cíl splněn :-). **Černá zmije Xb** konečně v kuse. Již nemá pro co žít.
- Další den prožívají Bandasky a spol. s Happiemi v **Alkazaru**.
- Hafi a Petr objevují v **Perštejně** na Skalách dosud jimi nevyloženou cestu.
- 30.5.-1.6. Boulderová sekce Horoklubu se účastní dalšího ročníku **Petrohradského PADání ve Sklámě u Žihle**. Konkrétně se za naše barvy akce zúčastnil Letoš, Svinčo, Květuš, Veruš, Kotulínek, Nebíčko, Hyksík, Jůlinka, Jaroušek, Pepanec, Jarin, Ríša a Václav z Frýdku i Místku. Kromě pěkných výkonů na balvanech někteří též slušně zabodovali i v tombole.
- Pan Šťastný s Blagodaničem Sezátěžírádchodičem a Teplíčáky odjíždějí s velkým cílem na **Korsiku**.
- 31.5. V **Orašínských skalách** – na Kajmance přelézá Párek většinu lahůdek.

Žihle